II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 18. november 1997

om støtte, som Belgien (regionen Vallonien) har til hensigt at yde i form af præmier for dyrkning af vinterraps til nonfood-formål

(meddelt under nummer K(1997) 3697)

(Kun den franske og den nederlandske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(98/541/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1581/96 [2], særlig artikel 33,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1765/92 af 30. juni 1992 om indførelse af en støtteordning for visse producenter af markafgrøder [3], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1422/97 [4],

efter i overensstemmelse med traktatens artikel 93, stk. 2, første afsnit, at have opfordret de interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I

I henhold til traktatens artikel 93, stk. 3, underrettede Belgiens faste repræsentation ved Den Europæiske Union ved skrivelse af 5. december 1994, indgået den 7. december 1994, Kommissionen om ovennævnte støtteforanstaltning.

Kommissionen indledte ved skrivelse nr. SG(95) D/3326 af 20. marts 1995 proceduren efter traktatens artikel 93, stk. 2, over for nævnte støtteprojekt og opfordrede den belgiske regering til at fremsætte sine bemærkninger samt endvidere ved indrykning af en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* [5] de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger hertil.

Hverken de belgiske myndigheder eller tredjeparter fremsatte bemærkninger.

Da der ikke er blevet fremsat bemærkninger, specielt ikke fra de belgiske myndigheders side, er tvivlen med hensyn til de pågældende støtteforanstaltningers forenelighed med traktaten ikke blevet fjernet og det af nedennævnte årsager.

II

De foranstaltninger, som Kommissionen har indledt proceduren i traktatens artikel 93, stk. 2, over for, består i ydelse af en præmie for dyrkning af vinterraps til nonfood. Præmien andrager 2 000 BEF (± 50 ECU) pr.

[1] EFT 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.
[2] EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 11.
[3] EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 12.
[4] EFT L 196 af 24. 7. 1997, s. 18.
[5] EFT C 142 af 14. 5. 1996, s. 4.

ha vinterraps til nonfood på udtagne arealer, for hvilke der ydes præmie i forbindelse med jordudtagning ifølge EF's og Belgiens lovgivning.

Præmien ydes for et areal pr. landbruger på mindst en hektar og højst på 20 hektarer. Støttemodtageren skal opfylde følgende forpligtelser:

— indgå en dyrkningskontrakt som fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 334/93 ([1]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 2991/95 ([2]), om gennemførelsesbestemmelser for anvendelse af udtagne landbrugsarealer med henblik på tilvejebringelse af materialer til fremstilling i Fællesskabet af produkter, som ikke primært er bestemt til konsum eller foderbrug

— respektere de produktionsmetoder (gødskning, plantesundhedsbeskyttelse), der er detaljeret beskrevet i miljøchartret for vinterrapsafgrøden til nonfood.

III

Kommissionen har i sin åbningsskrivelse taget hensyn til følgende:

Ifølge de belgiske myndigheder er støtten begrundet ved ønsket om at finde nye afsætningsmuligheder og diversificere landbrugsproduktionen. Desuden tager støtten ifølge de samme myndigheder sigte på at opnå bedre miljøbeskyttelse ved indførelse af de produktionsmetoder, der er fastsat i miljøcharteret.

Efter gennemgangen af støtteforslaget er Kommissionen nået til konklusion, at da støttebeløbet beregnes ud fra den pågældende arealenhed, skal støtten, der ikke har nogen varig virkning for sektorens udvikling, anses for en driftsstøtte, der er uforenelig med fællesmarkedet. Efter Kommissionens faste opfattelse fører denne støtte direkte til en forbedring af de pågældende erhvervsdrivendes muligheder for at producere og afsætte produkterne i forhold til andre erhvervsdrivende, der (på det nationale territorium såvel som i andre medlemsstater) ikke nyder godt af en lignende støtte.

Den nationale støtte ydes for at fremme produktionen af en afgrøde, der er omfattet af en fælles markedsordning. Ifølge EF-Domstolens faste retspraksis skal en fælles markedsordning anses for et fuldstændigt og udtømmende system, der fratager medlemsstaterne enhver beføjelse til at træffe foranstaltninger, der kan afvige herfra eller skade den. Støtten kan derfor ikke henføres under nogen af undtagelserne i traktatens artikel 92, stk. 3.

Med hensyn til det forhold, at støtten ydes i forbindelse med EF-bestemmelser for den fælles landbrugspolitik, skal det konstateres, at hverken forordning (EØF) nr. 1765/92 eller forordning (EØF) nr. 334/93 gør det muligt for medlemsstaterne at yde supplerende støtte ud over EF-godtgørelsen for udtagne arealer bestemt til nonfood-produktion.

Da støtten ydes for afgrøder, der dyrkes på arealer, som er underlagt den ordning, der blev indført ved forordning (EØF) nr. 1765/92, er den i strid med de bestemmelser, der er fastsat i nævnte forordning, og som indfører en interventionsordning, der skal regulere markederne i forbindelse med de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter (jf. artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1765/92).

Ethvert statsindgreb inden for det område, som er omfattet af forordning (EØF) nr. 1765/92, er derfor ensbetydende med medlemsstatens indblanding i det »fuldstændige og udtømmende system«, som EF-Domstolen gentagne gange har præciseret udelukkende henhører under EF's kompetence.

Med hensyn til de belgiske myndigheders ønske om at forbedre miljøbeskyttelsen erindrer Kommissionen om, at i forbindelse med udtagne arealer anvendes artikel 7, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1765/92; i nævnte artikel er det fastsat, at medlemsstaterne anvender miljøforanstaltninger, som svarer til den særlige situation, der gælder for de udtagne arealer. Anvendelsen af miljøvenlige produktionsmetoder skal derfor anses for opfyldelsen af en forpligtelse, som EF-lovgivningen allerede pålægger.

Desuden forbyder artikel 10 i Rådets forordning (EØF) nr. 2078/92 ([3]), senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2772/95 ([4]), for udtagne arealer, der er beregnet til nonfood-produktion, enhver supplerende national foranstaltning ud over den støtte, der er fastsat i samme forordning (der ikke kan ydes for miljøprogrammer, som skal gennemføres på udtagne arealer til nonfood-produktion).

Den pågældende nationale foranstaltning må derfor anses for at være uforenelig med artikel 10 i forordning (EØF) nr. 2078/92.

IV

Artikel 33 i forordning nr. 136/66/EØF gør traktatens artikel 92, 93 og 94 anvendelige på fremstilling af og handel med de i artikel 1 nævnte produkter med forbehold af modstående bestemmelser i samme forordning.

([1]) EFT L 38 af 16. 2. 1993, s. 12.
([2]) EFT L 312 af 23. 12. 1995, s. 9.
([3]) EFT L 215 af 30. 7. 1992, s. 85.
([4]) EFT L 288 af 1. 12. 1995, s. 35.

Vinterraps er dermed også omfattet.

I henhold til traktatens artikel 92, stk. 1, er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

De pågældende støtteforanstaltninger udgør støtte ydet i henhold til traktatens artikel 92, stk. 1.

De forbedrer nemlig modtagervirksomhedernes økonomiske situation i forhold til deres konkurrenter, der ikke modtager denne bistand. Derfor fordrejer de eller truer de med at fordreje konkurrencevilkårene i ovennævnte forstand.

Under hensyn til dels størrelsen af samhandelen med vinterraps (i 1995 androg Belgiens (inklusive Luxembourgs) eksport til de øvrige medlemsstater 7,81 mio. ECU, Belgiens (inklusive Luxembourgs) import fra andre medlemsstater 71,37 mio. ECU ([1])), dels den belgiske produktions størrelse (18 900 tons) i forhold til de øvrige medlemsstaters produktion (8,05 mio. tons ([2])), tyder det på, at denne støtte vil kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne, så snart som de begunstiger den nationale produktion på bekostning af importen fra andre medlemsstater.

Det bør i den forbindelse understreges, at selv om støtten er forholdsvis beskeden, eller den støttemodtagende virksomhed er forholdsvis lille, udelukker dette ikke på forhånd, at samhandelen mellem medlemsstaterne kan blive påvirket.

Følgelig er den pågældende støtte statsstøtte, der opfylder kriterierne i traktatens artikel 92, stk. 1.

Der er dog undtagelser fra uforenelighedsprincippet i traktatens artikel 92, stk. 1.

V

De undtagelser fra uforeneligheden, der er fastsat i artikel 92, stk. 2, kan dog tydeligvis ikke anvendes. De belgiske myndigheder har da heller ikke påberåbt sig dem.

Undtagelsesbestemmelserne i traktatens artikel 92, stk. 3, skal fortolkes snævert ved gennemgangen af ethvert regional- eller sektorstøtteprogram eller ethvert individuelt tilfælde af anvendelse af generelle støtteordninger.

De kan bl.a. anvendes, såfremt Kommissionen kan fastslå, at støtten er nødvendig for at nå en af de pågældende målsætninger. Anvendes undtagelserne på støtteforanstaltninger uden en sådan modydelse, vil samhandelen mellem medlemsstaterne kunne blive påvirket og konkurrencevilkårene fordrejet, uden at det er begrundet i Fællesskabets interesse, og der vil tilsvarende blive uberettigede fordele for erhvervsdrivende i visse medlemsstater.

I det pågældende tilfælde indebærer støtten ingen sådan modydelse. Den belgiske regering har ikke givet — og Kommissionen har ikke kunnet finde — nogen begrundelse for, at den pågældende støtte skulle opfylde de betingelser, der kræves for at anvende en af undtagelserne i traktatens artikel 92, stk. 3.

Der er ikke tale om foranstaltninger, der har til formål at fremme et projekt af fælleseuropæisk interesse, jf. artikel 92, stk. 3, litra b), da støtten gennem de virkninger, den kan have på samhandelen, strider mod den fælles interesse.

Der er ej heller tale om foranstaltninger, der skal afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i den pågældende medlemsstats økonomi, jf. samme bestemmelse.

Støtten er heller ikke anmeldt som regionalstøtte i henhold til traktatens artikel 92, stk. 3, litra a).

Hvad angår støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner, kan Kommissionen betragte sådan støtte som forenelig med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), når den

— ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse, og

— fremmer udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner ved at fremme afsætningen af deres specifikke produktioner.

Når der er tale om støtte som fastsat i artikel 92, stk. 1, fordrejer den eller truer den pr. definition med at fordreje konkurrencevilkårene, hvorimod støtte i henhold til artikel 92, stk. 3, litra c), kun automatisk er uforenelig med fællesmarkedet, når den gør det på en måde, der strider mod den fælles interesse.

På baggrund af de overtrædelser, der påvises i del III, strider ydelsen af den pågældende støtte imidlertid absolut imod den fælles interesse.

([1]) Comext 2.
([2]) Eurostat.

Hvad angår undtagelsesbestemmelserne i artikel 92, stk. 3, litra a) og c), vedrørende støtte til fremme af den økonomiske udvikling i visse områder samt udviklingen af visse erhvervsgrene omhandlet i førnævnte litra c), konstaterer Kommissionen, at disse foranstaltninger ikke kan henføres under disse undtagelser.

Derfor kan denne støtte ikke henføres under nogen af undtagelserne i traktatens artikel 92 og må betragtes som uforenelig med fællesmarkedet. Den kan dermed ikke ydes —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den støtte, der er fastsat i artikel 2 i den vallonske regerings udkast til arrêté om ydelse af en præmie til dyrkning af vinterraps til nonfood-formål, er uforenelig med fællesmarkedet i henhold til EF-traktatens artikel 92 og kan ikke ydes.

Artikel 2

Den belgiske regering skal senest to måneder at regne fra meddelelsen af nærværende beslutning meddele Kommissionen, hvilke foranstaltninger den har truffet for at efterkomme beslutningen.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Belgien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. november 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen